

сигуртѣ и ще си улови две чучулки!

Майката го прегърна и поиска от-ново да го качи на колата.

— Не искаме на колата, искаме да вървим!

Майката го хвана за ръката и бавно го поведи към бакалата нива. Бащата вървеше колата, колара и на шата и пак дръпна крачицата си да върват. Отиде при жената и детето си. Прегърна Мирча и го понесе през нивата.

— Стоане, къде тръгна съ детето? — викна жена му.

— Съ Мирчо ще слушаме чучулки!

Мирчо скоро се умори от чистия

въздух и легна на ръката на баща си. Той го отнесе на колата и майка му отиде по следи да легне. И като го за-виждаше съ чернитѣ, цъбуна го по бузичката и прошепуна:

— На мама сладката чучулка! . .

Въ това време надъ колата затресе криле чучулка и заплѣ радостни вълнени. Оцарята Стоане и чу, погледна и и се помисли:

— Марисавата чучулка пѣе отъ радост. И тя се радва, че детето ми е вече вървело!

И се връщѣ пакъ, отъ толкова време. Оцарята Стоане, бащата на оцарявана Мирча, затовамика отнесе.

Тримата тъкачи съ малкото байраче

Развеша се Пенка нагоре, надолу навъ стари панери прегледа да намери. Стоанчо отпѣа на стана краката и почна да трава съ двете си крака. А малката Алена махуритѣ сучи и вълнене нарежда: „На батето — риза отъ бялото платно, на мама зелена, гиздава престилка, на менъ пѣкъ — какво ли? Алена забравя!“

Три дни и три нощи навѣтѣ тъкачи платното тъкаха, кроеха и шиеа! Не навѣа риза чиста, бялоштивана, ви зелена върпа, вило пѣкъ зелена, гиздава престилка! А — навѣа малко, шълнечко байраче: — най-отгоре бяло — ризата на бате, следъ това зелено — каква престилка отдолу червено — върпата на Алена! Илена Петрова

„Нова картинна галерия“ трябва да влѣзе въ всѣки домъ. Списанието дава знания отъ всички области на науката. Искайте безплатно пробни броеве.